

STÁŽ VE SLOVINSKU

Naše SOŠ v Luhačovicích a Srednja šola v Zagorje ve Slovinsku spolupracují na projektu mobility Leonardo da Vinci s názvem **Poznávání přímořských gastronomických zvyklostí**. Tento projekt je zaměřen na přípravu ryb a darů moře, srovnávání gastronomických zvyklostí jižních států s klasickou českou kuchyní, zdokonalení se v cizím jazyce a respektování lidí jiných kultur a náboženství. Dalším cílem je seznámit se s prostředím ve kterém žijí, s jejich zvyky, obyčeji a vytváření nových vztahů, osobních i profesních.

Odjíždělo nás sedm brzy ráno školním autem od našeho internátu. Cesta se nám zdála být nekonečná. Naším cílem bylo město IZOLA ve Slovinsku a internát SGTŠ (Srednja gostinska in turistična šola.) Internát jsme měli pár kroků od moře a z oken jsme viděli na přístav, tak jsme se každý den mohli kochat zapadajícím sluncem.

Prvních pár dní jsme měli volno a užívali jsme si krásného počasí, sluníčka a vysokých teplot. Po pár dnech volna jsme museli do práce. Dva kuchaři měli praxi na internátě, kde jsme bydleli, a ostatní měli praxi na hotelu Delfin. Ten byl tak deset minut chůze. Měli jsme ale strach, jak se k nám personál bude chovat a jak se s nimi domluvíme. Nakonec jsme byli mile překvapeni, chovali se k nám přátelsky. Naučili jsme se trochu slovinsky a některá slovíčka jsme je učili zase česky. Byla to chvílemi legrace, protože neuměli vyslovovat naše slova s háčky a některé souhlásky, takže jsme se nasmáli.

Učitelka odborného výcviku Marta Vlková nás měla na starosti a ve volném čase nám organizovala různé exkurze. Poznali jsme nejen město Izolu, ale i její okolí. Viděli jsme Muzeum vlaků (Parenzana), ochutnali jsme typický slovinský pečený moučník GIBANICU, hezky bylo zorganizované předvádění a degustace mořských plodů. Všichni měli obavu, zda to budeme jíst, ale nakonec jsme to zvládli a všem chutnalo. V okolí jsme navštívili Škocjanske Jame (jeskyně), které jsou zapsány na seznamu Unesco.

Krátké zastavení bylo u královských koní lipicánů, které tam chovají již přes 400 let. Hezký zážitek byl na projížďce lodí Solinarka, která nás zavezla do Sečovlje, kde se nachází solný národní park a muzeum. Dověděli jsme se, jak se dříve těžila sůl z mořské vody. V tomto období se v městě Izola konala Regata 08, soutěž plachetnic a veletrh lodí IZOLA - BOAT SCHOW. Poprvé jsme si mohli představit, že místo domu si někdo koupí loď.

Na internátě se konalo týdenní setkání mládeže evropských zemí, některých jejich workshopů jsme se i účastnili. Z naší republiky tam byli 4 účastníci.

Naše tři týdny pomalu směřovaly ke konci. Den před odjezdem jsme se šli ještě projít k moři a zavzpomínat si na krásně prožité chvíle. Večer jsme se sbalili a těšili na ráno. Po snídani bylo loučení s personálem na internátě a na hotelu Delfin. Od personálu jsme dostali dárečky na památku a i my jsme jim dali pár drobností, aby si vzpomněli na nás.

Po cestě domů nás čekala poslední exkurze ve městě LOKEV na Krasu. Museli jsme se seznámit s největší slovinskou specialitou pršutem. Je to maso sušené na mořském vzduchu. Hezký výklad, film a ochutnávka různých druhů sušeného masa hezky ukončila naši stáž ve Slovinsku.

Tak jako jsme jeli s obavou, co nás čeká, můžeme říci, že se nám tato stáž líbila a určitě bychom ji doporučili i dalším ročníkům.

Rádi bychom všem, kteří nám tuto zahraniční praxi od 3. do 23.9.2008 umožnili, poděkovali.

Za všechny: Nicol Čechmanová a Lucie Bartošová, žákyně oboru číšník/servírka